

[Rohrsted.]

Vi kan derfor tilslutte os det ændringsforslag, der er stillet af boligministeren og støttet af et flertal, heriblandt de konservative medlemmer af boligudvalget.

Vedrørende ejerlavssaneringen gjorde vi ved førstebehandlingen opmærksom på nogle betænkeligheder, vi havde på dette punkt, men vi gav dog tilsagn om at ville medvirke til en forenkling af hele saneringsproceduren. Det, der nu foreligger, er, at vi i udvalget har fået en nøje fastlagt fremstilling af, hvornår ejerne selv kan, selvfølgelig inden for saneringsplanens rammer, forbedre og istandsætte deres ejendomme, og herved har vi fået en klarlægning af, hvordan boligministeren ser på det private initiativ inden for hele saneringsområdet; dermed føler vi os tilfreds, idet vi også i betænkningen har fået præciseret, at det skal være absolut påkrævet, såfremt der skal finde egentlige ekspropriationer sted i forbindelse med sanering. Med hensyn til dette punkt imødekommer man også hermed den betænkelighed, som Grundejernes Landsforbund i en henvendelse til boligudvalget har givet udtryk for; vi føler, at disse tanker er imødekommet med de klarlæggelser over for folketingets boligudvalg, vi har fået.

Vi kan derfor nu anbefale, at man støtter lovforslaget i den skikkelse, det har, og vil stemme imod det af venstre stillede ændringsforslag nr. 3.

Endelig vil jeg lægge vægt på, at boligministeren i udvalget har givet tilsagn om at arbejde videre med spørgsmålet om flyttegodtgørelse og erstatning til erhvervslejere, der rammes af sanering. Det er et punkt, som vi gerne ser løst engang, når der måtte blive økonomisk mulighed herfor.

Christophersen: Da mit partis ordfører, hr. Guldberg, er forhindret i at være til stede, skal jeg gøre nogle bemærkninger på hans vegne om de ændringsforslag, venstre har stillet til saneringslovforslaget.

Et af de problemer, som har præget udvalgsarbejdet, er spørgsmålet om, hvornår og i hvilket omfang ejere og lejere skal indtages i overvejelserne om udformningen af en saneringsplan. Her lægger vi vægt på, at det sker på et så tidligt tidspunkt som muligt. De mennesker, der bor i eller er ejere af nogle af de ejendomme, der kan berøres af

en saneringsplan, må have et rimeligt krav på på et tidligt tidspunkt at blive informeret om, at en sanering påtænkes. Hvis denne information og dermed den indflydelse, man ønsker at give dem, skal være mere end en formalitet, ja, så mener venstre, at beboerne må have adgang til at øve indflydelse ikke bare på en allerede udarbejdet plan, men også på selve saneringsideen, altså på strukturen i den plan, som overvejes.

Vi beklager, at dette synspunkt ikke har vundet genklang i udvalget. Ministeren har ganske vist stillet et ændringsforslag, som — det indrømmer jeg gerne — giver en bedre informationssituation end den, der ville opstå som følge af hans første lovforslag, men vi synes altså ikke, det er tilstrækkeligt, og derfor vil jeg anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, venstre har stillet til udformningen af § 9 a.

Vedrørende vort andet ændringsforslag, hvor vi foreslår, at stk. 13 i ministerens lovforslag, altså kapitlet om ejerlavssaneringer, udgår, skal jeg blot sige, at allerede ved første behandling sagde vor ordfører, hr. Guldberg, at vi nærrede betænkelighed ved, at man på den måde indskrænkede adgangen til ejerlavssaneringer ved at forlange, at de ejendomme, der skal rådes over med henblik på ombygning, modernisering m. v., skal repræsentere mindst halvdelen af ejendomsværdien i det berørte område. Efter vor mening vil der i fremtiden være behov for en lang række bevarende saneringer, og dér mener vi man kan komme i den uheldige situation, at netop dér, hvor der skal ske en stærk udhuling af et boligområde, vil de ejendomme, som bliver tilbage, måske netop ikke repræsentere så stor en del af ejendomsværdien, at de kan organiseres som en ejerlavssanering. Det ville vi gerne have de kunne, og derfor har vi stillet vort ændringsforslag, som jeg ligeledes skal anbefale at man stemmer for.

Gudme: Ved lovforslagets første behandling gav jeg på det radikale venstres vegne udtryk for betænkeligheder på 2 punkter. Det ene var med hensyn til begrænsningen af adgangen til ejerlavssanering, det andet var et konkret spørgsmål om flyttegodtgørelse til erhvervslejere, der rammes af en sanering.

På det første punkt mener jeg at udvalgs-